

HUMORESKA PLANINSKEGA VESTNIKA

STOGLAV

FRANC TEMELJ

Nad idilično gorsko pokrajino je kípela v nebo gora vseh gorá, imenovana Stoglav. Ondotni prebivalci so jo občudovali z navdušenjem in strahom, saj so verovali, da je na njej domovanje bogov, ki jim krojijo usodo. Ker je bila ta usoda teh ljudi bolj bridka, kot bi smela biti, so se nekega dne odločili, da stopijo do bogov na Stoglav. Toda bolj ko so hodili, manj je bilo božanskega: samo v nebo štrleče kamenje in ogromne količine megle, ki jim je zakrivala pot. Zato je minilo precej časa, preden je stopila človeška noga na vrh Stoglava.

Ker so se jim bogovi umikali vedno višje, so potem častili Stoglav kot narodni simbol in vsak je želel priti na njegov vrh. Zato so nanj napravili poti, v skale vklešali stopnice, postavili ograje in okrepevalnice s prenočišči. In ljudstvo je pod geslom »Kdor še ni bil na Stoglavu — ta ne pripada mojemu narodu« začelo množično oblegati vrh Stoglava.

Da bi dokazal svojo naklonjenost bralcem in svoj patriotski čut, je vodilni časopis, ki je izhajal v deželi pod Stoglavom, razpisal akcijo Naše bralke tri — na Stoglav po nove moči. Odziv je bil velik in samo tiste tri, ki so najbolj poznale vladne funkcionarje, so bile izbrane. Akcija je potem na široko odmevala v vseh sredstvih javnega obveščanja.

Ker pa je v deželi vladala emancipacija, je najpomembnejša organizacija, brez katere dežele pod Stoglavom sploh ne bi bilo, takoj poslala tri svoje moške člane na Stoglav. To najpomembnejše dejanje organizacije so ovekovečili s posebnimi ploščami ob poti in časopisje je zopet na široko poročalo.

Da pa tudi ostali vzponi ne bi ostali neopaženi, so vrli narodnjaki začeli nositi na Stoglav najrazličnejše stvari: lestve, trobente, gasilske cevi, kolesa, mopede, sode vina... Večji je bil predmet, ki ga je posameznik nesel na vrh, večji je bil potem članek v časopisu.

Gospodarstveniki so že videli, kako bodo služili, ko bodo na vrh Stoglava speljali železnico. Toda še preden so napravili načrte zanjo, so zaradi nerentabilnosti ukinili še tisto, ki je vozila do njegovega vznožja.

Ko je ljudem zmanjkalo idej, kaj še vse početi s Stoglavom, se je nekdo domislil in z njega odnesel domov nekaj kamnov in si pred hišo postavil miniaturni Stoglav.

Kmalu je to storil še sosed, sosedov sosed... Kmalu so se začeli vsi obiskovalci Stoglava vračati z njega s polnimi nahrbtniki kamenja.

»Tako je prav!« so menili možje, ki so vladali deželi pod Stoglavom. »Naj si postavljajo miniaturne Stoglave, ne pa da nas vsak dan morijo in nas prosijo za dovoljenje za postavljanje hiš.« V dogajanje se je zopet moralo vključiti časopisje z akcijo Za okras vašega vrta — skala s Stoglavega hrbta.

Po prej cvetočih vrtovih so kmalu začeli cveteti kupi kamenja, Stoglav pa se je vidno nižal. Na koncu akcije je bila nekoč cvetoča dežela pod Stoglavom videti kakor velik kup kamenja, na kraju, kjer je kípel v nebo Stoglav, ponos dežele, pa je bila velika kamnita plošča, ki je spominjala na pokrov sarkofaga.

odmevi

40-LETNICI PD BLED NA ROB

V PV 11/88 je bil objavljen članek Dragice Manfreda ob 40-letnici PD Bled. V pogovoru z novinarko se je predsednik blejskih planincev Janez Petkoš neargumentirano in žaljivo obregnil ob Triglavski narodni park. Prav je, da bralci PV zvedo tudi naše pripombe na omenjeni pogovor. O TNP je tov. Petkoš med drugim vedel povedati tole:

»Toliko bolj smo bili ob praznovanju 40-letnice društva razočarani, ker se našemu veselju ni pridružil vodstvo Triglavskega narodnega parka, čeprav naj bi imelo isto poslanstvo kot mi... itd. Kot državna institucija se je TNP odmaknil življenju v svojem okolju, problemov se loteva sam zase in po birokratskih poteh, postal je spolitiziran predstavnik te naravne lepote. Niti kadrovska zasedba TNP ne zagotavlja potrebne biološke in ekološke strokovnosti, ki je osnova za resno delo take institucije.«

In tako naprej v tem slogu.

Ne glede na to, da je naše delo javno in da ga ima vsak pravico soditi po svoje, so izjave tov. Petkoša o naši spolitiziranosti, nestrokovnosti in odtujenosti skrajno žaljive, zlonamerne in neodgovorne. Za tako hude trditve, celo obtožbe, je treba navesti dokaze, tov. Petkoš! Korajžno opletanje z dražljivim obrekovanjem, kar ljudje radi berejo, nikakor ni v čast predsedniku nekega planinskega društva. Naj-